

[Poul Møller.]

her, og den burde fremlægge denne redegørelse for det høje ting, når den kræver vor medvirken på 10 dage til gennemførelse af en sådan lovgivning.

Hvorfor har man ikke fået en redegørelse for ejendomsbeskatningens udvikling, for hvordan den har påvirket ejendomspriserne igennem de senere tiår? Vi ved, at ejendoms-skatteerne siden 1927 og frem til det sidste finansår er steget med omkring 700 pct. op til det tal, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen nævnte i formiddags: 685 mill. kr. fra omkring 50 mill. kr. i 1927.

Hvordan har denne 700 pct.s stigning i ejendomsskatteerne til stat og kommuner påvirket ejendomspriserne? Hvilke erfaringer har man gjort videnskabeligt, historisk, med hensyn til ejendomsbeskatningen og ejendomspriserne? Det er dog det, der er noget af det centrale, hvis man gennem beskatning ønsker at billiggøre ejendommene og i særdeleshed grundene: at man har 30 års erfaring og kunne have prøvet på at lodde denne erfaring. Det har man ikke villet eller kunnet ulejlig sig med. Den høje regering har måske ikke haft tid; den har jo også kun haft 3 år til at tygge på denne sag, og man regner vel efterhånden med, at folketinget bare har at marchere, den dag de høje ministre giver marchordre.

Vi vil under udvalgsarbejdet forsøge at skaffe os alle de oplysninger, den højtærede finansminister har forsømt at give det høje ting, og den højtærede finansminister kan være rolig for, at hvis vi ikke får disse oplysninger under udvalgsbehandlingen, vil vi bruge ethvert magtmiddel, som grundloven giver os, til at sikre os, at oplysningerne bliver givet, inden dette lovforslag bliver vedtaget. Finansministeren må nemlig som videnskabsmand respektere, at disse oplysninger er nødvendige, og respektere, at en opposition, både før den skal stemme imod, og før den skal stemme for, bør handle med det for øje, at få problemerne grundigt belyst og få den analyse af problemerne,

som han selv mener at kunne undvære og ikke mener at behøve at give tinget oplysning om.

Vi vil jo gerne forstå hinanden her i det høje ting; der er i hvert fald ikke noget, jeg lægger mere vægt på end at prøve at forstå mine medmenneskers handlinger. (Munterhed). Ja, nu er der nogle, der ler, men det vigtigste af alt i parlamentarisk arbejde er at forstå, hvorfor folk begår de tåbeligheder, de gør, prøve at finde frem til det psykologiske i det.

Hvad er formålet med disse foranstaltninger? Vi vil uden videre kunne forstå, at en finansminister kommer til tinget og beder om indførelse af en ny skatteform, hvis der mangler penge i statskassen. Det er noget, tinget har en lang erfaring for, at man møder en finansminister, der skal have penge, fordi riget fattes penge, eller i hvert fald statskassen fattes midler. Men der mangler ikke midler i statskassen. Der er ikke en sådan statsfinansiell situation, at det kan begrunde indførelse af en ny skat som den, der her foreslås af den højtærede finansminister.

Finansministeren har da også i radioens aktuelle kvarter fremsat en anden begrundelse, et andet motiv, end at staten har brug for disse penge. Han har udtalt — og dagbladet Aktuelt har på samme linje rost dette forslag — at meningen er at få fat i spekulationsgevinsterne. Nu ved den højtærede finansminister fra adskillige dagbladskommentarer, at han her har været på vildene veje, og at det motiv, han har foregivet over for offentligheden i aktuelt kvarter, ikke kan have været hans motiv, for så ville han ikke have lavet det forslag, han her har fremsat for det høje folketing, og hvori man unddrager spekulationsgevinsterne, hvori man siger, at de omfattes ikke af lovforslaget. Allerede af den grund må den højtærede finansminister have et andet motiv, måske et skjult motiv, et motiv, som han måske ikke ønsker at anføre over for offentligheden; for man kan da ikke over for offentligheden sige: vi vil